

מכללה ירושלים
איכות אקדמית תורנית חינוכית

להתיעץ עם הרב גיץ

איורים:

ילדי גן רחלי
וילדי גן אורנים

כתבה:

רחל סלייטר

עריכה: רחל סלייטר

ליווי וייעוץ פדגוגי: אסתר חטב, מפקחת ארצית קדם יסודי, חמ"ד

ייעוץ ספרותי: מלכה כהן

עריכת לשון: עומר פדור

ניקוד: ישראל אליצור

עיצוב גרפי ועימוד: ראומה הכט

תודה לאורי גץ שהדריך אותנו בשבילי "כרם בן זמרה" ובנבכי ההיסטוריה של משפחת גץ

קראו והעירו:

אורי גץ, בנו של הרב; הרב דוד עצמון, מתאם תוכניות לימודים בחמ"ד;

ורד ינאי, מרצה ב"מכללת אורות ישראל"; אודליה ששון, דוקטורנטית ומרצה לספרות ילדים,

מכללת "חמדת הדרום"; דליה סעדון, מדריכה פדגוגית, מכללת "חמדת הדרום"

בת סיני ג'יבלי, גננת

תודות לגננות רחלי גרינברג מירושלים ואילה אטל מיושביה, מ.א. שדות נגב שאיורי ילדי הגנים שלהן

מעטרים את דפי הספר

הוצאה: פרסום גיל

הפקה: אתי אורלב, בת שבע סיאני, מנהל החינוך הדתי

אתר מנהל החינוך הדתי: <http://cms.education.gov.il/EducationCMS/Units/hemed>

על הר גבוה בגליל גר הרב גץ עם משפחתו. בית האבן של המשפחה מקף
 בגנה פורחת. בחצר הבית לול תרנגולות, רפת ובסטן תפוחים.
 ברפת יושב אורי על שרפרף וחולב את הפרה החומה. חלב חם וטרי ממלא את
 אט את הדלי.
 "החלב שלך תמיד כל כך טעים וריחני!" משבח אורי את הפרה וטופח על גבה.
 "מווווווווו... גועה הפרה.

קול צעדים נשמע על אבני החצץ בשביל הכניסה לבית.
 "אלך לראות מי מגיע אלינו הביתה," חושב אורי.
 "בקר טוב!" הוא מברך את האיש המתקרב אל הבית.
 "בקר אור!" מברך האיש את אורי, "שמי שאול. באתי להתייעץ עם הרב גץ."
 "אני אורי, בנו של הרב גץ," הוא עונה, "אבא הלך לאסוף ביצים בלול
 התרנגולות. בוא ואתלוג אליך."

נִכְנָסִים שְׁנֵיהֶם אֶל הַלּוּל.

הָרֹאשׁוֹן נִכְנָס שְׁאוּל.

וּמִי אַחֲרָיו?

אוּרִי עִם כֹּד הַחֶלֶב.

"קוֹד, קוֹד, קוֹד," מְקַרְקְרוֹת הַתִּרְנַגּוּלוֹת בְּקוֹל וּמִתְאַסְפוֹת סְבִיבָם.

"הֶרֶב גָּץ! הֶרֶב גָּץ! אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶתְךָ לְהִתְיַעֵץ!" קוֹרֵא שְׁאוּל בְּקוֹל וּמִבִּיט סְבִיב.

בְּפֶתַח הַלּוּל עוֹמֶדֶת יִלְדָה וְסֵל בִּיצִים צֹהֲבֵהב בִּידָה.

"אוּרָה, אֵיפֹה אָבֶא?" שׁוֹאֵל אוּרִי.

"אָבֶא? ... אָבֶא הֵלֶךְ לְבֵרִית הַמִּלָּה שֶׁל מִשְׁפַּחַת אֶלְקִלְעִי," עוֹנֶה אוּרָה, "נּוֹלֵד לָהֶם

תִּינוֹק, וְאָבֶא הוּא הַמוֹהֵל."

יוצאים השלשה מן הלול.
הראשון יוצא שאול.
ומי אחריו?
אורי עם כד החלב,
ואורה עם סל הביצים הצהבהב.
הולכים שלשתם בין עצי הבסטן
לברית המילה של התינוק הקטנטן.

"את מי אתם מחפשים?" נשמע לפתע קול מעל ראשיהם, ומטר של עלים ירקים
נושר עליהם. הם מביטים מעלה. על עץ התפוחים יושב נער חזק וקוטף פרות
עסיסיים.
"אבנר, אנחנו מחפשים את אבא, עונים אורי ואורה, "אמרו לנו שהוא בבית של
משפחת אלקלעי."
"אבא? ... אבא כבר לא שם, עונה אבנר, "בשדה החטה פרצה מריבה. בקשו שהרב
יבוא מהר להשכין שלום בין הפועלים. אבא רתם את הסוס ורכב לשם, "מצביע
אבנר לעבר השדות שבעמק.

מְבִיטִים הֵם הַיֵּטֵב, אֶךְ לִשְׂוֹא!
 בְּשָׂדֶה הָרְחוֹק לֹא רוֹאִים אֶת הָרֵב...
 מְתִישֵׁב שְׂאוֹל עַל סִפְסַל רָחֵב.
 וְהַיְלָדִים מְתִישִׁבִים אַחֲרָיו.
 אוֹרִי עִם כֹּד הַחֶלֶב,
 אוֹרֶה עִם סֵל הַבִּיצִים הַצֹּהֲבֵהב
 וְאַבְנֵר עִם שֶׁקֶת תְּפוּחִים עַל הַגֵּב.

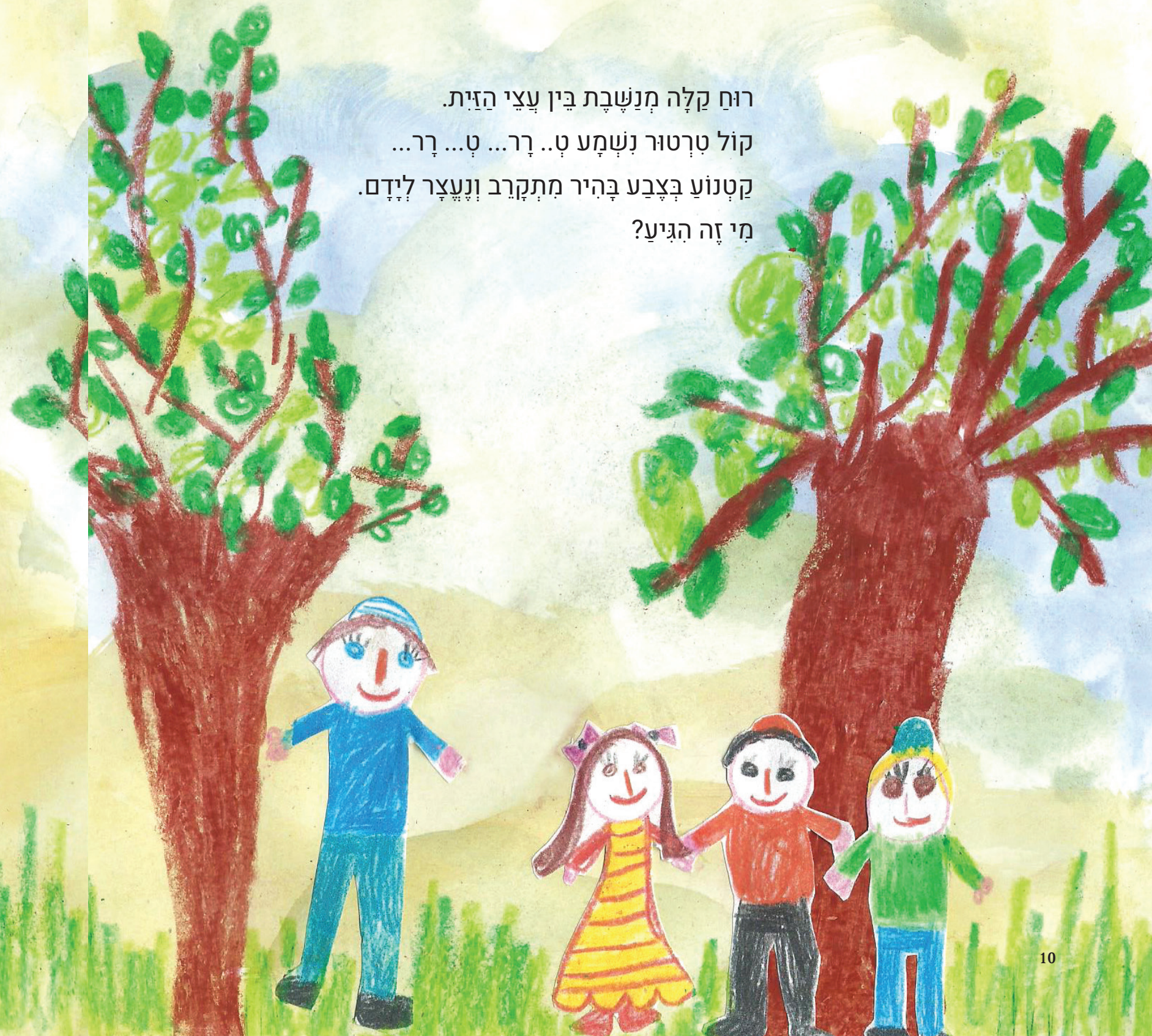
"כִּבְר מֵאַחֵר. הַשֶּׁמֶשׁ עוֹד מַעֲט תִשְׁקַע," אוֹמֵר שְׂאוֹל וּמוֹחֶה אֶת הַזַּעַה מִמֶּצְחוֹ,
 "אֲנִי רוֹצֶה עִם הָרֵב גַּץ לְהַתִּיעֵץ, אֲבָל הוּא מִמָּקוֹם לְמָקוֹם מִתְרוֹצֵץ, וְאִין לִדְבַר קֵץ!"
 "אָבֹא הוּא הָרֵב שֶׁל הַמוֹשֵׁב שְׁלֵנוֹ, מוֹשֵׁב 'כָּרֶם בֶּן זִמְרָה', וְהוּא מְאֹד עֲסוּק," אוֹרִי
 מִסְבִּיר וּמוֹזֵג לְשְׂאוֹל כּוֹס חֶלֶב.
 "הוּא לוֹמֵד תּוֹרָה בַּיּוֹם וְגַם בַּלַּיְלָה," מְגַלֶּה אוֹרֶה וּמְחַזֵּיקָה בְּזִהֲרוֹת אֶת סִלְסִלַת
 הַבִּיצִים.
 "אָבֹא הַקִּים אֶת בֵּית הַסֵּפֶר בַּמוֹשֵׁב וּמִנְהֵל אוֹתוֹ, וְהוּא גַם מִפְקֵד בְּצָבָא," מְסַפֵּר לוֹ
 אַבְנֵר וְנוֹתֵן לוֹ תְּפוּחַ אָדָם.

בפנים מאירות מתקרב הרב גץ,
חיוך גדול בעיניו מתנצנץ.
את יד האורח בחבה הוא לוחץ,
ימזמין אותו לשבת תחת העץ.

רוח קלה מנשבת בין עצי הזית.
קול טרטור נשמע ט... רר... ט... רר...
קטנוע בצבע בהיר מתקרב ונעצר לידם.
מי זה הגיע?

"שלום הרב גץ. אני רוצה אתך להתייעץ", שאול אומר וממתין שהרב ישב. "לפני
 חדש עליתי מרומניה עם המשפחה שלי..."
 "סא-לוט שאול. צ'ה פה צ'ה?" מברך אותו הרב גץ בשפה הרומנית ושואל לשלומו.
 "פה צ'ה ביני, עונה לו שאול.
 "הרב, עלינו מרומניה כדי לישוב את ארץ ישראל, אך קשה לנו מאד. אנחנו גרים
 בעיר הגדולה ואיננו מכירים שם אף אחד, לילדים אין חברים ואנו מרגישים בודדים.
 מה נוכל לעשות כדי לגור בשמחה בארץ ישראל?"
 "כדאי לכם לגור אתנו, במושב 'כרם בן זמרה'! משיב הרב, "במושב שלנו, כלנו
 כמו משפחה אחת גדולה. בשדות זורעים ומפריחים יחד את אדמת ארץ ישראל
 הקדושה. בבית הכנסת מתפללים ועוסקים בתורה, ובבית הספר הילדים לומדים
 בשמחה עם החברים שלהם..." שאול נפרד מהרב ולוחץ את ידו.

"תודה תודה הרב גץ!
 אכן ה'ה כדאי להתאמץ
 כדי לשוחח אתך ולהתיעץ.
 מצאתי כאן ישוב וקהלה,
 ובמיוחד מצאתי רב נפלא!
 נבנה לנו פה בית, נטע גם עץ,
 ונתראה בקרוב, הרב גץ!"

ישראל שלי

